

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો ત્રાસીમો ભાગ

શાશ્વત પાયો: ભવિષ્યવાણીના ઇતિહાસમાં અને વિશ્વાસીના વિશ્વાસમાં ખ્રિસ્ત

Jeff Pippenger

2024-04-13

“પેત્રોસે સ્વીકારેલું સત્ય વિશ્વાસીના વિશ્વાસનો પાયો છે. ખ્રિસ્તે સ્વયં જેને અનંત જીવન હોવાનું જાહેર કર્યું છે, તે જ છે.” તે “સત્ય” ખ્રિસ્તના બે પાસાં ઓળખાવે છે. પ્રથમ એ હતું કે ખ્રિસ્ત ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસનો એક તત્ત્વ છે. ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસની ઘટનાઓને પ્રતિનિધિત્વ કરતા માર્ગચિહ્નો ખ્રિસ્તને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ઘટનાઓ સાથે તેમનો સંબંધ ભવિષ્યવાણીય માર્ગચિહ્નોની પવિત્રતા ઓળખાવે છે અને સિસ્ટર વ્હાઇટે વારંવાર એવું કેમ જણાવ્યું કે આપણે માર્ગચિહ્નોને જાળવવા જોઈએ, તેનું તર્ક પ્રદાન કરે છે; કારણ કે તે માર્ગચિહ્નો ઇસુ ખ્રિસ્તનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ખ્રિસ્તના સમયમાં પરીક્ષણના વિષયને પ્રતિનિધિત્વ કરતું માર્ગચિહ્ન તેમનું બાપ્તિસ્મા હતું, અને તે પવિત્ર સુધારણા રેખાઓમાંની અન્ય ઘટનાઓ સાથે સુસંગત હતું, જે દેવી પ્રતીકના અવતરણથી વિશિષ્ટ બનતી હતી.

મૂસાની સુધારણા-રેખામાં, દિવ્યતા અવતરી અને જ્વલંત ઝાડમાં નિવાસી થઈ, જે સર્જનહાર સર્જન સાથે સંયુક્ત થાય છે તેનું પ્રતીક હતું. સિતેર વર્ષોના અંતે આવેલી સુધારણા-રેખામાં, માઈકલ અવતર્યો જેથી કુરુશને પ્રથમ ફરમાન સાથે આગળ વધવા માટે સામર્થ્ય આપે, અને તે જ સમયે દાનિયેલ ખ્રિસ્તની પ્રતિમામાં પરિવર્તિત થયો. ખ્રિસ્તની સુધારણા-રેખામાં, પવિત્ર આત્મા કબૂતરના સ્વરૂપે અવતરી આવ્યો જેથી દેવના પુત્રને અભિષિક્ત કરે, જે માનવતા સાથે સંયુક્ત થયેલી દિવ્યતાનું પ્રતીક છે. મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ અવતરેલો દેવદૂત “ઈસુ ખ્રિસ્તથી ઓછો કોઈ વ્યક્તિ નહોતો,” જે એક નાની પુસ્તકડી સાથે અવતર્યો, જેને ખાવાની હતી, અને તે પોતે જ તે નાની પુસ્તકડી હતો. ત્યાં તેણે દર્શાવ્યું કે માનવતા સાથે દિવ્યતાનું સંયોજન સ્વર્ગની રોટલીના માંસ અને લોહી ખાવા-પીવાથી સિદ્ધ થાય છે.

પવિત્ર ઇતિહાસ પવિત્ર છે, કારણ કે તે ખ્રિસ્તની હાજરી દ્વારા અવતરીત થાય છે. દેવના વચનની જે આગાહીઓ ભવિષ્યની ઘટનાઓને ઓળખાવે છે, તે યેશુ ખ્રિસ્ત જ છે, કારણ કે તે “વચન” છે. જ્યારે તે આગાહીઓ ઇતિહાસમાં પૂર્ણ થાય છે, ત્યારે તે ઘટનાઓ તેમના વચનના પરિપૂર્ણ થવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તેમનું વચન સત્ય છે. આગાહી રજૂ કરે છે તે તેમનું જ વચન છે, અને જ્યારે ઘટના આવે છે ત્યારે જે પૂર્ણ થાય છે તે પણ તેમનું જ વચન છે; તેથી આરંભમાં અને અંતમાં યેશુ ખ્રિસ્ત જ છે, કારણ કે તે અલ્ફા અને ઓમેગા છે. આથી, જ્યારે પીતરે જાહેરાત કરી કે યેશુ ખ્રિસ્ત છે અને જીવતા દેવનો પુત્ર છે, ત્યારે તે એવો એક માર્ગચિહ્ન ઓળખાવી રહ્યો હતો જે યેશુ ખ્રિસ્ત હતો અને એવો એક માર્ગચિહ્ન પણ, જે છેલ્લા દિવસોમાં તેના સંપૂર્ણ પરિપૂર્ણતાને પહોંચે છે. ૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧ ખ્રિસ્તની સંપૂર્ણ પરિપૂર્ણતા હતી.

11 સપ્ટેમ્બર, 2001ની ભવિષ્યવાણીય પરિપૂર્ણતાને અસ્વીકારવું એટલે જીવતા દેવના પુત્ર ખ્રિસ્તને અસ્વીકારવું. પિતરે વ્યક્ત કરેલું તે સત્ય “વિશ્વાસીના વિશ્વાસનો પાયો” હતું, અને 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ ખ્રિસ્તે પોતાની અંતિમ-દિવસોની પ્રજાને ચિરમિયાહના “જૂના માર્ગો” તરફ પાછી દોરી, જે પ્રથમ અને ત્રીજા દૂતના સંદેશાઓના આંદોલનના “પાયા”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પિતરે એક લાખ યુમાલીસ હજારનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, જેઓ તે સમયગાળા દરમિયાન મુદ્રાંકિત થાય છે જ્યારે ચાર દૂતો ચાર પવનોને રોકી રાખે છે. મુદ્રાંકનનો સમય એક નિશ્ચિત ભવિષ્યવાણીય સમયગાળો છે, જે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001થી શરૂ થાય છે અને જલ્દી આવનારા રવિવારના કાનૂન પર સમાપ્ત થાય છે. યેશુ હંમેશા કોઈ વસ્તુના આરંભ દ્વારા તેની અંતિમતા દર્શાવે છે.

મુદ્રાંકનના સમયના આરંભે પ્ર. કાશન અધ્યાય અઢારનો દેવદૂત અવતર્યો, જેમ પવિત્ર આત્મ ।બાપ્તિ સ્મા સમયે અવતર્યો હતો, અને તે દેવદૂત "ઈસુ ખ્રિસ્ત તથા ઓછા કોઈ યક્તિ ત વ ન હતા," કારણ કે મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં પોતાના મહિમાથી પૃથ્વીને પ્ર. કાશિત કરવા અવતરેલો દેવદૂત પણ "ઈસુ ખ્રિસ્ત તથા ઓછા કોઈ યક્તિ ત વ ન હતા." જલ્દી આવનારા રવિવાર કાયદાના સમયે "ઈસુ ખ્રિસ્ત તથા ઓછા કોઈ યક્તિ ત વ ન હતા," એવા જ ફરીથી અવતરે છે અને પ્ર. કાશન અધ્યાય અઢારના બે સંદેશાઓમાંથી બીજો સંદેશ રજૂ કરે છે, જ્યારે તેઓ પોતાના બીજા ઝુંડને બાબેલમાંથી બહાર બોલાવે છે. મુદ્રાંકનના સમયગાળાના મધ્યમાં એક દેવદૂત અવતર્યો, જેમ બીજો દેવદૂત 19 એપ્રિલ, 1844ના રોજ, મિલરાઇટ આંદોલનની પ્રથમ નિરાશાના સમયે અવતર્યો હતો.

તે બીજા દૂતના આગમન અને 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ ત્રીજા દૂતના આગમન વચ્ચે, મધરાત્રીના કંદનનો સંદેશ પહોંચ્યો ત્યારે બીજા દૂતને વધુ શક્તિ આપવા માટે અનેક દૂતો મોકલવામાં આવ્યા હતા. મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં આ દૂતો આવ્યા તે સમયના ઇતિહાસ વિષે બોલતાં, સિસ્ટર વ્હાઇટ અમને જાણ કરે છે કે જેઓએ આ સંદેશાઓનો અસ્વીકાર કર્યો હતો, તેમણે યહૂદીઓએ ખ્રિસ્તને જે રીતે ક્રૂસ પર ચઢાવ્યો હતો તે જ રીતે નિશ્ચિતરૂપે ખ્રિસ્તને ક્રૂસ પર ચઢાવ્યો હતો.

"મેં જોયું કે જેમ યહૂદીઓએ ઈસુને ક્રૂસ પર ચઢાવ્યો હતો, તેમ નામધારી કલ્હીસિયાઓએ આ સંદેશાઓને ક્રૂસ પર ચઢાવ્યા હતા; અને તેથી તેમને અતિ પવિત્રસ્થાનમાં પ્રવેશવાના માર્ગનું કોઈ જ્ઞાન નથી, અને ત્યાં ઈસુની મધ્યસ્થતાથી તેઓ કોઈ લાભ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી." Early Writings, 261.

દૂતો દ્વારા પ્રતિનિધિત સંદેશાઓ, જ્યારે નકારવામાં આવે છે, ત્યારે ખ્રિસ્તના ક્રૂસીફિકેશનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, કારણ કે તે જ આ સંદેશાઓ અને તેમની ઐતિહાસિક પરિપૂર્ણતાનું મૂર્ત સ્વરૂપ છે. 18 જુલાઈ, 2020ના રોજ, "ઈસુ ખ્રિસ્ત જેટલા મહાન વ્યક્તિત્વથી ઓછા નહીં એવા" ઉતરી આવ્યા, જે પ્રથમ નિરાશાને અને વિલંબના સમયની શરૂઆતને ચિહ્નિત કરે છે. રસ્તાઓમાં વધ કરાવેલા, તેમના અંતિમ-દિવસના લોકોનાં મૃત સૂકા હાડકાંને એ એકમાત્ર અવાજ સાંભળીને જાગૃત થવાનું હતું, જે મનુષ્યોને ફરી જીવનમાં પરત લાવી શકે છે.

નિશ્ચયે, નિશ્ચયે, હું તમને કહું છું કે એવો સમય આવે છે, અને હવે છે પણ, જ્યારે મૃત્યુ પામેલાઓ દેવપુત્રનો અવાજ સાંભળશે; અને જે સાંભળશે તેઓ જીવશે. કેમ કે જેમ પિતામાં પોતામાં જ જીવન છે, તેમ તેણે પુત્રને પણ પોતામાં જ જીવન ધરાવવાનું આપ્યું છે; અને તેને ન્યાય કરવા અધિકાર પણ આપ્યો છે, કારણ કે તે મનુષ્યપુત્ર છે. આ વાતથી આશ્ચર્ય ન માનશો; કારણ કે એવો સમય આવે છે કે કબરોમાં રહેલા સર્વે તેના અવાજને સાંભળશે, અને બહાર આવશે; જેમણે સારા કર્મ કર્યા છે તેઓ જીવનના પુનરુત્થાન માટે, અને જેમણે દુષ્ટ કર્મ કર્યા છે તેઓ દંડના પુનરુત્થાન માટે. યોહાન 5:25-29.

ઈ.સ. 2023ના જુલાઈ મહિનામાં, તેમના સ્વરે મરેલાં સૂકા હાડકાંને જીવન માટે બોલાવ્યાં, અને ત્યારબાદ અલ્ફા અને ઓમેગાએ મુદ્રાંકનના સમયના આરંભને ફરી પુનરાવર્તિત કર્યો, કારણ કે જુલાઈ 2023 મુદ્રાંકનના સમયના અંતિમ અવધિનું ચિહ્ન છે. ત્યારબાદ તેમની પ્રજાને ફરી ચિરમિયાનાં જૂના માર્ગો તરફ, મિલરાઇટ ઇતિહાસના પાયાઓ તરફ પાછા બોલાવવામાં આવી. મિલરાઇટોના આરંભ અને અંતનો પાયો બનેલો સંદેશો મિલરાઇટ ઇતિહાસના પ્રથમ અને અંતિમ સંદેશો હતા, જે લેવ્યવ્યવસ્થા અધ્યાય છવીસના "સાત વખત" હતા.

જુલાઈ 2023માં, દેવના અંતિમ દિવસોના લોકોને ફરી એકવાર નાનું પુરુ તક લેવા અને તેને ખાઈ જવા આજ્ઞા । કરવામાં આવી. જ્યારે તેઓ નાનું પુરુ તક ખાય છે, ત્યારે તેમની પરીક્ષા । લેવાય છે કે શું તેઓ પ્ર. કાશિત વાક્ય અધ્યાય નવમાં આવેલા ત્રીજા હાથના સંદેશને (પૂર્વ તરફથી આવતાં સમાચાર) અને

દાનિયેલ અઘ યાય અગિયારના સંદેશને (ઉત્તર તરફથી આવતાં સમાચાર) સ્વીકારશે. આ પરીક્ષાની પ્રક્રિયા તેમને દાનિયેલ અઘ યાય અગિયારની કલમ તેરથી પંદર સુધી દોરી જાય છે, જે પાનિયમનું યુદ્ધ છે, જે કૈસરીયા ફિલિપી છે, અને જે મધ્યરાત્રિના પોકારનો સંદેશ છે, જ્યારે તેમની વાણી સાંભળનારા બે વર્ગો પ્રગટ થાય છે: એક વર્ગ “જેઓએ સારા કામ કર્યા છે, તેઓ જીવનના પુનરુત્થાન માટે; અને જેઓએ દુષ્ટ કામ કર્યા છે, તેઓ દંડના પુનરુત્થાન માટે.”

એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના મુદ્રાંકનના સમયમાં ત્રણ અવાજો છે, અને તે બધા જ “ઈસુ ખ્રિસ્ત કરતાં ઓછા કોઈ વ્યક્તિત્વનો નહિ એવો અવાજ” છે. પ્રકાશન અઢારનો પ્રથમ અવાજ ત્યારે સંભળાયો, જ્યારે ન્યૂ યૉર્ક શહેરની વિશાળ ઇમારતો દેવના એક સ્પર્શથી ધરાશાયી કરવામાં આવી. બીજો અવાજ મુખ્યદૂત મીખાયેલનો અવાજ છે, જે મૃતકોને તેમની કબરોમાંથી બહાર બોલાવે છે. ત્રીજો અવાજ પ્રકાશન અધ્યાય અઢારનો બીજો અવાજ છે, જે પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારના “મહાભૂકંપ”ની ઘડીએ તેની બીજી ભેંસોને બાબેલમાંથી બહાર બોલાવે છે. કૈસરીયા ફિલિપી ખાતે પીતરના અંગીકારની સંપૂર્ણ પરિપૂર્ણતા ત્યારે થાય છે, જ્યારે ખ્રિસ્ત પોતાના અંતિમ દિવસોના લોકોને “દાનિયેલની ભવિષ્યવાણીના તે ભાગ સુધી, જે અંતિમ દિવસો સાથે સંબંધિત છે,” દોરી જાય છે.

દાનિયેલ 11ના તેરથી પંદરમા વચનોનું પેનિયમ, દાનિયેલની ભવિષ્યવાણીનો તે “ભાગ” છે, જે સીલ કરવામાં આવ્યો હતો અને જે મધ્યરાત્રિના પોકારનો સંદેશ ઓળખાવે છે. પેનિયમ ઓગસ્ટ 1844ની એક્સેટર કેમ્પ-સભા છે; તે એવો ઇતિહાસ છે, જે ડોનાલ્ડ ટ્રમ્પના બીજા કાર્યકાળમાં પૂર્ણ થાય છે, અને તે જ તે ભવિષ્યવાણીય સંદેશ છે, જે એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના કપાળ પર દેવની મુદ્રા છાપે છે. જે વચનોનો આપણે હવે અભ્યાસ કરી રહ્યા છીએ, તે અતિ પવિત્ર ભૂમિ છે.

“પીતરે જે સત્યનો સ્વીકાર કર્યો હતો, તે વિશ્વાસીના વિશ્વાસનો પાયો છે. તે જ છે જેને ખ્રિસ્તે પોતે અનંત જીવન હોવાનું જાહેર કર્યું છે. પરંતુ આ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ આત્મગૌરવ માટે કોઈ આધાર નહોતો. તેની પોતાની કોઈ જ પ્રજ્ઞા કે સદ્ગુણ દ્વારા તે પીતરને પ્રગટ કરવામાં આવ્યું નહોતું. માનવજાત ક્યારેય પોતાની જાતે દૈવી જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકતી નથી. ‘તે આકાશ જેટલું ઊંચું છે; તું શું કરી શકીશ? તે પાતાળ કરતાં ઊંડું છે; તું શું જાણી શકીશ?’ અયૂબ 11:8. દત્તકપુત્રત્વનો આત્મા જ આપણને દેવની ગૂઢ બાબતો પ્રગટ કરી શકે છે, જે ‘આંખે જોયું નથી, કાને સાંભળ્યું નથી, અને મનુષ્યના હૃદયમાં પણ પ્રવેશ્યું નથી.’ ‘પરંતુ દેવે તેને પોતાના આત્મા દ્વારા આપણને પ્રગટ કર્યું છે; કારણ કે આત્મા સર્વ બાબતોને, હા, દેવની ગૂઢ બાબતોને પણ શોધે છે.’ 1 કરિંથીઓ 2:9, 10. ‘યહોવાનું ગૂઢ રહસ્ય તેઓ સાથે છે જેઓ તેનો ભય રાખે છે;’ અને પીતરે ખ્રિસ્તની મહિમાને ઓળખી તે એનો પુરાવો હતો કે તે ‘દેવ દ્વારા શીખવવામાં આવ્યો હતો.’ ભજન સંહિતા 25:14; યોહાન 6:45. અરે, નિશ્ચય જ, ‘ધન્ય છે તું, શિમોન બાર-યોના: કારણ કે માંસ અને લોહીએ આ તને પ્રગટ કર્યું નથી.’”

“ઈસુએ આગળ કહ્યું: ‘હું તને પણ કહું છું કે તું પીતર છે; અને આ શિલા ઉપર હું મારી મંડળી બાંધિશ; અને અધોલોકના દ્વારો તેના વિરુદ્ધ પ્રબળ નહીં થાય.’ પીતર શબ્દનો અર્થ એક પથ્થર થાય છે,—લોટતો પથ્થર. પીતર તે શિલા ન હતો જેના ઉપર મંડળીની સ્થાપના કરવામાં આવી હતી. જ્યારે તેણે શાપો બોલીને અને શપથ કરીને પોતાના પ્રભુનો ઇનકાર કર્યો ત્યારે અધોલોકના દ્વારો તેના વિરુદ્ધ પ્રબળ થયા હતા. મંડળી તેની ઉપર બાંધવામાં આવી હતી જેના વિરુદ્ધ અધોલોકના દ્વારો પ્રબળ થઈ શક્યા નહીં.” The Desire of Ages, 413

ખ્રિસ્તે ત કૈસરીયા ફિલિપીમાં પોતાના શિષ્યોને જે સંદેશ રજૂ કરતા હતા, તે મધ્યરાત્રિના કંદનનો સંદેશ હતો અને છે, અને તે ગ્રીક દેવ પાન—જેનાં મંદિરે “નરકનાં દ્વાર” એવું નામ ધરાવતું હતું—અને પૃથ્વીના પશુના બે ધર્મત યાગી શિંગડાઓ વચ્ચેના આધ્યાત્મિક યુદ્ધના પરિપ્રેક્ષ્યમાં સ્થિત કરવામાં આવ્યો છે. મક્કાબીઓ દેવના ધર્મત યાગી લોકો હતા, જેમણે પોતાના વિશે દાવો કર્યો કે તેઓ દેવની કલીસિયાના રક્ષકો છે, કારણ કે તેઓ ગ્રીકોના ધર્મ સામે યુદ્ધ કરી રહ્યા હતા. તેમણે પોતાને ધાર્મિક તથા રાજકીય બંને નેતાઓ તરીકે

દાનિયેલના ગ્રંથની ભવિષ્યવાણીનો તે ભાગ, જે અંતિમ દિવસોને સંબંધિત છે, જે યેશુ ખ્રિસ્તનું પ્રકટીકરણ પણ છે, અને જે મધ્યરાત્રિના પોકારનો સંદેશ છે, તે યહૂદાના કુળના સિંહ દ્વારા કેસરિયા ફિલિપીમાં, જે પાનિયમ છે, અનમુદ્રિત કરવામાં આવે છે. તે અતલ ખાડામાંથી આવેલા નિશ્ચરવાદી પશુ અને 2015માં તે પશુને ઉશ્કેરવા લાગેલા રિપબ્લિકનવાદના શિંગડા વચ્ચેના યુદ્ધના મધ્યમાં, તેમજ સાચા પ્રોટેસ્ટન્ટવાદના શિંગડા સામે—જે હવે એક શક્તિશાળી સેનારૂપે પુનર્જીવિત કરવામાં આવી રહ્યું છે—અનમુદ્રિત કરવામાં આવે છે.

22 ઓક્ટોબર, 1844 એ ત્રીજા દૂતના આગમનને ચિહ્નિત કર્યો. જ્યારે કોઈ દૂત આવે છે, ત્યારે તે સમયખંડને અનુરૂપ એવી વિશેષ સત્યતા, જેમાં તે સત્યની મુદ્રા ખોલવામાં આવે છે, યદ્દાના કુળના સિંહ દ્વારા પ્રગટ કરવામાં આવે છે; અને પછી તે સત્ય એ પેઢીની કસોટી બને છે, જેમાં તે સત્ય ખુલ્લું કરવામાં આવે છે. 22 ઓક્ટોબર, 1844 એ ખ્રિસ્તના કાર્ય સાથે સંકળાયેલી સત્યો પ્રગટ કરવામાં આવી; ખ્રિસ્તે અયાનક તે મંદિરમાં પ્રવેશ કર્યો, જેને તેમણે 1798 થી 1844 સુધીનાં છિયાલીસ વર્ષોમાં ઊભું કર્યું હતું. ખ્રિસ્તનું ન્યાયકર્મ, ઈશ્વરની વ્યવસ્થા, મહાયાજક તરીકેની તેમની ભૂમિકા, પશુની મુદ્રાનો પ્રશ્ન, અને એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના મુદ્રાંકન—આ બધું ખુલ્લું કરવામાં આવ્યું. સિસ્ટર વ્હાઇટને બતાવવામાં આવ્યું કે આ સત્યોમાંથી એક એવી સત્યતા હતી, જેને અલ્ફા અને ઓમેગાએ વિશેષ પ્રકાશમાં નિર્દિષ્ટ કરી હતી.

એક લાખ યુમાલીસ હજારના સીલ મૂકવાના સમય આવી પહોંચ્યો હતો, પરંતુ 1863ના બળવાના કારણે તેમાં વિલંબ થવાનો હતો. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે સીલ મૂકવાની પ્રક્રિયા શરૂ થઈ, જ્યારે ખ્રિસ્તી, પ્રકાશિતવાક્યના અઢારમા અધ્યાયના શક્તિશાળી દૂત તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામીને, પોતાના હાથે એક ગુપ્ત પુસ્તક લઈને અવતર્યા, જેને દેવના અંતિમ દિવસોના લોકોએ ખાવાનું હતું. અલ્ફા અને ઓમેગા હંમેશા અંતને આરંભ દ્વારા દર્શાવે છે; તેથી અંતિમ દિવસોમાં એક બીજી સત્યતાને વિશેષ પ્રકાશમાં મૂકવામાં આવી, અને તે સીધી રીતે શનિવારના સત્ય સાથે જોડાયેલ હતી, જેને પ્રથમ વખત ત્યારે વિશેષરૂપે

ઉજા ગર કરવામાં આઠ યું હતું જ્યારે ખ્રિસ્તે તે એક લાખ યુમાલીસ હજાર પર સીલ મૂકવાનો પ્રથમ પ્રયાસ કર્યો હતો.

“દાનિયેલે પોતાના હિસ્સામાં ઊભું રહેવાનો સમય આવી ગયો છે. તેને આપવામાં આવેલો પ્રકાશ અગાઉ ક્યારેય ન થયો હોય તેવી રીતે જગત સુધી પહોંચવાનો સમય આવી ગયો છે. જેમના માટે પ્રભુએ એટલું બધું કર્યું છે તેઓ જો આ પ્રકાશમાં ચાલશે, તો તેઓ પૃથ્વીના ઇતિહાસના અંતની નજીક પહોંચતાં ખ્રિસ્ત વિષેનું તેમનું જ્ઞાન અને તેમની સાથે સંબંધિત ભવિષ્યવાણીઓનું તેમનું સમજણ બહુ વધશે.

“જે લોકો ઈશ્વર સાથે સંગતિ ધરાવે છે તેઓ ધર્મના સૂર્યના પ્રકાશમાં ચાલે છે. તેઓ ઈશ્વરના સમક્ષ પોતાના માર્ગને ભ્રષ્ટ કરીને પોતાના ઉદ્ધારકનું અપમાન કરતા નથી. સ્વર્ગીય પ્રકાશ તેમના ઉપર પ્રગટે છે. તેઓ ઈશ્વરની દૃષ્ટિમાં અનંત મૂલ્ય ધરાવે છે, કારણ કે તેઓ ખ્રિસ્ત સાથે એક છે. તેમના માટે ઈશ્વરનું વચન અતિશય સૌંદર્ય અને લાવણ્યથી પરિપૂર્ણ છે. તેઓ તેનું મહત્વ જુએ છે. સત્ય તેમના સમક્ષ ઉદ્ઘાટિત થાય છે. અવતારનો સિદ્ધાંત કોમળ કાંતિથી મંડિત બને છે. તેઓ જુએ છે કે પવિત્ર શાસ્ત્ર એ એવી ચાવી છે, જે સર્વ રહસ્યોને ઉઘાડે છે અને સર્વ મુશ્કેલીઓનો ઉકેલ આપે છે. જે લોકો પ્રકાશ ગ્રહણ કરવા અને પ્રકાશમાં ચાલવા અનિચ્છુક રહ્યા છે તેઓ ભક્તિનું રહસ્ય સમજી શકશે નહીં, પરંતુ જેમણે કોસ ઉઠાવીને ઈસુના અનુસરણમાં ચાલવામાં સંકોચ અનુભવ્યો નથી તેઓ ઈશ્વરના પ્રકાશમાં પ્રકાશ જોશે.” Manuscript Releases, number 21, 406, 407.

અવતારના સિદ્ધાંતનો સત્ય એ છે કે દૈવત્વ માનવત્વ સાથે સંયુક્ત થઈને પાપ કરતું નથી, અને અંતિમ દિવસોમાં જે લોકો તે અનુભવ સુધી પહોંચી ગયા છે, તેમનું ચિહ્ન શબ્દાથ છે.

અને મેં તેઓને મારા શબ્દાથી પણ આપ્યા, કે તે મારી અને તેમની વચ્ચે એક ચિહ્નરૂપ થાય, જેથી તેઓ જાણે કે હું ચહોવા છું, જે તેમને પવિત્ર કરું છું. હિઝકિયેલ 20:12.

એક લાખ યુમાલીસ હજાર જન સદાકાળ માટે મુદ્રાંકિત કરવામાં આવે છે, અને આ મુદ્રાંકનની પ્રક્રિયા તે પ્રક્રિયાના અંતે, રવિવારના કાનૂનથી જરા પહેલાં, એક ટૂંકા સમયગાળાની ઓળખ કરાવે છે, જ્યારે મુદ્રા અંકિત થાય છે. તે ટૂંકા સમયગાળામાં દૈવીત્વ માનવત્વ સાથે સ્થાયી રીતે સંયોજિત થાય છે.

“ભાઈઓ, તમે તૈયારીના આ મહાન કાર્યમાં શું કરી રહ્યા છો? જેઓ જગત સાથે એકરૂપ થઈ રહ્યા છે તેઓ જગતની છાપ ગ્રહણ કરી રહ્યા છે અને પશુની છાપ માટે તૈયારી કરી રહ્યા છે. જેઓ સ્વ પર અવિશ્વાસ રાખે છે, જેઓ પોતાના જાતને દેવ સમક્ષ નમ્ર બનાવે છે અને સત્યનું પાલન કરીને પોતાના આત્માઓને શુદ્ધ કરે છે—તેઓ સ્વર્ગીય છાપ ગ્રહણ કરી રહ્યા છે અને પોતાના કપાળોમાં દેવની મુદ્રા માટે તૈયારી કરી રહ્યા છે. જ્યારે આજ્ઞાપત્ર જાહેર થશે અને તે છાપ અંકિત થશે, ત્યારે તેમનો સ્વભાવ અનંતકાળ સુધી શુદ્ધ અને નિષ્કલંક રહેશે.”

“હમણાં તૈયારી કરવાનો સમય છે. અશુદ્ધ પુરુષ કે સ્ત્રીના કપાળ પર દેવની મુદ્રા ક્યારેય મૂકવામાં આવશે નહીં. મહત્વાકાંક્ષી, જગતપ્રેમી પુરુષ કે સ્ત્રીના કપાળ પર તે ક્યારેય મૂકવામાં આવશે નહીં. ખોટી જીભ ધરાવતા અથવા કપટી હૃદયવાળા પુરુષો કે સ્ત્રીઓના કપાળ પર પણ તે ક્યારેય મૂકવામાં આવશે નહીં. મુદ્રા પ્રાપ્ત કરનારાં બધા દેવ સમક્ષ નિષ્કલંક હોવા જોઈએ—સ્વર્ગ માટેના ઉમેદવારો. આગળ વધો, મારા ભાઈઓ અને બહેનો. આ સમયે હું આ મુદ્દાઓ વિષે માત્ર સંક્ષેપમાં જ લખી શકું છું, ફક્ત તમારી દૃષ્ટિને તૈયારીની આવશ્યકતા તરફ દોરું છું. પવિત્રશાસ્ત્રો તમે પોતે શોધો, જેથી તમે વર્તમાન ઘડીની ભયાનક ગંભીરતા સમજી શકો.” Testimonies, volume 5, 216.

અગાઉનો અવતરણ એવું સૂચવી શકે છે કે રવિવારના કાયદાના સમયે મુદ્રા 1 છાપવામાં આવે છે, પરંતુ એવું નથી. સિરુ ટર ૮ હાઇટ ૨ પૃષ્ઠ ૫૭૦ કહે છે કે રવિવારનો કાયદો એક મહાન સંકટ છે, અને તે એ પણ ૨ પૃષ્ઠ રીતે શીખવે છે કે સંકટમાં ચરિત્ર પ્રગટ થાય છે, પરંતુ સંકટમાં કદી વિકસિત થતું નથી. રવિવારના કાયદાના

સમયે મુદ્રા । એ અર્થમાં છાપવામાં આવે છે કે ત્યારે તે દ્વિયમાન બને છે, કારણ કે જેઓ પાસે ત્યારે મુદ્રા હોય છે તેઓ દ્વિવજરૂપે ઊંચા ઉઠાવવામાં આવે છે. પરીક્ષા । કાળ સમાપ્ત થાય તે પહેલાં, થોડા સમયગાળામાં, મુદ્રા । છાપવામાં આવે છે; અને શબ્દ બાથ પાળનારાઓ માટે પરીક્ષા । કાળ રવિવારના કાયદાના સમયે સમાપ્ત થાય છે. મુદ્રા । કન 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ શરૂ થયું, અને ત્યારે કોઈએ દેવની મુદ્રા । પ્રાપ્ત કરી નહોતી, કારણ કે 22 ઓક્ટોબર, 1844 પછીના સમયગાળામાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે તેમ, પ્રથમ પરીક્ષણની પ્રક્રિયા થવાની હતી.

દરેક સુધારણા ચળવળમાં, જ્યારે અંતકાળે ઉન્મુદ્રિત કરાયેલા સંદેશને શક્તિ આપવા દેવી પ્રતીક અવતરે છે, ત્યારે પરીક્ષણની પ્રક્રિયા આરંભે છે. જ્યારે મીખાએલ કુરુષને પ્રથમ આજ્ઞાપત્ર સાથે આગળ વધવા શક્તિ આપવા ઉતર્યા, ત્યારે યહૂદીઓની આ બાબતે પરીક્ષા થઈ કે શું તેઓ અગાઉના સિત્તેર વર્ષથી જેમાં રહેતા હતા તે ઘર છોડીને વિધ્વસ્ત શહેરમાં પાછા ફરી તેને ફરીથી બાંધશે કે નહીં. જ્યારે ખ્રિસ્તના બાપ્તિસ્મા સમયે પવિત્ર આત્મા ઉતર્યા, ત્યારે યહૂદીઓની મશીહના વિષય પર પરીક્ષા થઈ. જ્યારે પ્રકટીકરણ દસનો બળવાન દૂત 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ ઉતર્યો, ત્યારે તે પેઢીની આ બાબતે પરીક્ષા થઈ કે શું તેઓ નાનકડું પુસ્તક ખાશે, અને નાનકડું પુસ્તક જે કાંઈ પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું તે બધું સ્વીકારશે કે નહીં.

11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ એક પરીક્ષણ પ્રક્રિયા શરૂ થઈ, જેણે ઉપાસકોના બે વર્ગો ઉત્પન્ન કર્યા; અને જે વર્ગે મેષશિશુને અનુસરીને અતિપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કર્યો, તેઓ એક લાખ યુમાલીસ હજારની સંખ્યામાં હોવા માટેના ઉમેદવારો હતા. તે પેઢી માટેની અંતિમ કસોટી, જેઓ પરીક્ષણ પ્રક્રિયામાં નિષ્ફળ ગયા, લેવિતિકસ છઠ્ઠીસનાં “સાત સમય” અંગે વધેલા પ્રકાશના આગમન સાથે શરૂ થઈ. 1856થી 1863 સુધી, લાઉદિકેયાનો સંદેશ તે સમયગાળાના અંતિમ અવધિનું ચિહ્નિત કરતો હતો, જે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ ત્રીજા દૂતના આગમન સાથે શરૂ થયો હતો. આ સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારની કલમો તેરથી પંદર કરે છે.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ વધારીશું.

“આદિમાં વચન હતું, અને વચન ઈશ્વર સાથે હતું, અને વચન ઈશ્વર હતું. તે આદિમાં ઈશ્વર સાથે હતું. સર્વ વસ્તુઓ તેની દ્વારા રચાઈ; અને જે કંઈ રચાયું છે, તેમાંનું એક પણ તેની વિના રચાયું નહોતું. તેમાં જીવન હતું; અને તે જીવન મનુષ્યોનો પ્રકાશ હતું. અને પ્રકાશ અંધકારમાં તેજ આપે છે; પરંતુ અંધકારે તેને ગ્રહણ કર્યો નહીં.” ‘અને વચન દેહધારી થયું, અને અમારી વચ્ચે નિવાસ કર્યો, (અને અમે તેની મહિમા નિહાળી, જે પિતાના એકમાત્ર ઉત્પન્નની મહિમા સમાન હતી,) કૃપા અને સત્યથી પરિપૂર્ણ’ (યોહાન 1:1-5, 14).”

“આ અધ્યાય ખ્રિસ્તના કાર્યના સ્વભાવ અને મહત્વને સ્પષ્ટ રીતે નિર્ધારિત કરે છે. પોતાના વિષયને સમજતા એવા એક વ્યક્તિ તરીકે, યોહાન સર્વ શક્તિ ખ્રિસ્તને અર્પે છે અને તેમની મહાનતા તથા મહિમા વિષે કહે છે. તે સૂર્યમાંથી પ્રકાશ પ્રસરે તેમ મૂલ્યવાન સત્યનાં દેવી કિરણોને ઝળહળતા કરે છે. તે ખ્રિસ્તને ઈશ્વર અને માનવજાતિ વચ્ચેના એકમાત્ર મધ્યસ્થ તરીકે રજૂ કરે છે.”

“માનવ દેહધારણમાં ખ્રિસ્તના અવતારનો સિદ્ધાંત એક રહસ્ય છે, ‘એવું રહસ્ય, જે યુગોથી અને પેઢીઓથી ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યું હતું’ (કોલોસ્સીઓ 1:26). તે ભક્તિનું મહાન અને ગહન રહસ્ય છે. ‘વચન દેહધારી બન્યું અને અમારી વચ્ચે નિવાસ કર્યું’ (યોહાન 1:14). ખ્રિસ્તે પોતાના ઉપર માનવીય સ્વભાવ ધારણ કર્યો, એવો સ્વભાવ જે તેમના સ્વર્ગીય સ્વભાવથી નીચો હતો. આ જેટલું દેવની અદ્ભુત દૈન્યભાવપૂર્ણ કૃપાને બીજું કશું દર્શાવતું નથી. તેમણે ‘જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો કે તેણે પોતાનો એકલો જન્મેલો પુત્ર આપ્યો’ (યોહાન 3:16). યોહાન આ અદ્ભુત વિષયને એવી સરળતાથી રજૂ કરે છે કે બધા રજૂ કરાયેલા વિચારોએ ગ્રહણ કરી શકે અને પ્રકાશિત બને.”

“ખિં રુ તે માનવ રુ વભાવ માત્ર દેખાડા પૂરતો ધારણ કર્યો નહોતો; તેણે ખરેખર તેને ધારણ કર્યો હતો. તેણે વાસ્તવમાં માનવ રુ વભાવ ધારણ કર્યો હતો. ‘જેમ સંતાનો માંસ અને લોહીના ભાગીદાર છે, તેમ તેણે પણ પોતે તેવી જ વસ્તુમાં ભાગ લીધો’ (હિબ્રૂ ૨:૧૪). તે મરિયમનો પુત્ર હતો; માનવીય વંશાવળી પ્રમાણે તે દાવિદના વંશનો હતો. તેને મનુષ્ય, અર્થાત્ મનુષ્ય ખિં રુ ત ઈસુ, તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યો છે. ‘આ મનુષ્ય વિષે,’ પૌલ લખે છે, ‘મૂસા કરતાં વધુ મહિમાનો યોગ્ય ગણાયો, કારણ કે જેણે ઘર બાંધ્યું છે તેને ઘરના કરતાં વધુ માન છે’ (હિબ્રૂ ૩:૩).”

“પરંતુ જ્યારે દેવનું વચન આ પૃથ્વી પર રહેલા ખ્રિસ્તના માનવત્વ વિષે બોલે છે, ત્યારે તે તેમના પૂર્વ-અસ્તિત્વ વિષે પણ નિર્ધારિત રીતે બોલે છે. વચન દેવી સત્તારૂપે અસ્તિત્વમાં હતું, હા, દેવના અનંત પુત્ર તરીકે, પોતાના પિતા સાથે સંયોગ અને એકત્વમાં. અનાદિકાળથી તેઓ વાયાના મધ્યસ્થ હતા, તે જ એવા એક હતા જેઓમાં પૃથ્વીના સર્વ જાતિના લોકો—ચૂંદી હોય કે અન્યજાતિ—જો તેઓ તેમને સ્વીકારતા, તો આશીર્વાદ પામવાના હતા. ‘વચન દેવની સાથે હતું, અને વચન દેવ હતું’ (યોહાન ૧:૧). મનુષ્યો અથવા દૂતોની સૃષ્ટિ થવા પહેલાં, વચન દેવની સાથે હતું, અને દેવ હતું.”

“જગત તેની દ્વારા બનાવવામાં આવ્યું હતું, ‘અને જે કંઈ બન્યું છે તેમાંનું એક પણ તેની વિના બન્યું નથી’ (યોહાન ૧:૩). જો ખ્રિસ્તે સર્વ વસ્તુઓ બનાવી હોય, તો તે સર્વ વસ્તુઓ પહેલાં અસ્તિત્વ ધરાવતો હતો. આ વિષયમાં બોલાયેલા શબ્દો એટલા નિશ્ચયાત્મક છે કે કોઈને શંકામાં રહેવાની જરૂર નથી. ખ્રિસ્ત મૂળ સ્વરૂપે જ દેવ હતો, અને સર્વોચ્ચ અર્થમાં દેવ હતો. તે અનાદિકાળથી દેવની સાથે હતો, સર્વ પરનો દેવ, સદા ધન્ય.”

“પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત, દેવના દેવી પુત્ર, અનાદિકાળથી અસ્તિત્વ ધરાવતા હતા—એક ભિન્ન વ્યક્તિ, તોય પિતાસાથે એક હતા. તેઓ સ્વર્ગના અતિશય મહિમા હતા. તેઓ સ્વર્ગસ્થ બુદ્ધિસત્તાઓના અધિપતિ હતા, અને દેવદૂતોની આરાધનાભરી વંદના તેમને તેમના હક્કરૂપે અર્પિત થતી હતી. આ દેવનો અપહાર ન હતો. ‘યહોવાએ મને પોતાના માર્ગના આરંભે ધારણ કર્યો,’ તેઓ જાહેર કરે છે, ‘પૌરાણિક કૃત્યો પહેલાંથી. હું અનાદિકાળથી, આરંભથી, પૃથ્વી થવાનાં પહેલાંથી સ્થાપિત થયો હતો. જ્યારે અગાધ જળરાશિઓ ન હતી, ત્યારે હું પ્રગટ કરાયો; જ્યારે જળથી પરિપૂર્ણ ઝરણાઓ ન હતાં. પર્વતો સ્થિર કરાયા પહેલાં, ટેકરીઓ પહેલાં હું પ્રગટ કરાયો; જ્યારે તેણે હજી પૃથ્વી, ન મેદાનો, ન જગતની ધૂળનો ઉત્તમ ભાગ બનાવ્યો હતો. જ્યારે તેણે આકાશમંડળ તૈયાર કર્યું, ત્યારે હું ત્યાં હતો; જ્યારે તેણે અગાધના મુખ પર વર્તુળ નિર્ધારિત કર્યું’ (નીતિવચનો ૮:૨૨-૨૭).”

“જગતની પાયાની રચના કરવામાં આવે તે પહેલાં ખ્રિસ્ત પિતા સાથે એક હતા—આ સત્યમાં પ્રકાશ અને મહિમા રહેલા છે. આ તે પ્રકાશ છે જે અંધકારમય સ્થાને ચમકે છે અને તેને દેવી, મૂળભૂત મહિમાથી ઝગમગતું બનાવે છે. આ સત્ય, પોતામાં અપરિમિત રીતે રહસ્યમય હોવા છતાં, અન્ય રહસ્યમય અને અન્યથા અસમજ્ય સત્યોને સમજાવે છે, જ્યારે તે પોતે અપ્રાપ્ય અને અગમ્ય એવા પ્રકાશમાં નિવાસ કરે છે.” Selected Messages, book 1, 246-248.